

ת"פ 10562/07/16 - מדינת ישראל (המאשימה נגד איליה ירמולוב

בית משפט השלום באשדוד

ת"פ 10562-07-16 מדינת ישראל נ' ירמולוב

לפני כבוד השופט יהודה ליבליין
בעניין: מדינת ישראל (המאשימה) ע"י ב"כ
עו"ד י' דרי

נגד

איליה ירמולוב (הנאשם) ע"י ב"כ עו"ד
ש' פצ'בסקי

גמר דין

בהתאם להסכמה בין הצדדים ולפיה לא יזומנו לשימוע פסק הדין, אזי ניתן פסק הדין בהעדר הצדדים.

1. הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון בביצוע עבירות של: ייבוא טובין מפרים, עבירה לפי סעיף 60(א)(2) לפקודת סימני המסחר, התשל"ב-1972 (להלן- "הפקודה"); עבירה של מכירת טובין מפרים, עבירה לפי סעיף 60(א)(3) לפקודה, וכן עבירה של נסיון מכירה של טובין מפרים, לפי סעיף 60(א)(3) לפקודה יחד עם סעיף 25 לחוק העונשין, תשל"ז-1977; עבירה של מחזיק טובין שסומנו או יובאו לישראל בניגוד להוראות פקודת סימני המסחר, לשם מסחר בהם, לפי סעיף 60(א)(4) לפקודה.
2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן מיום 27.3.2017 (ע' 2 לפרוט', ש' 17-20), ייבא הנאשם מסין באמצעות האינטרנט, שעוני "רולקס" מזוייפים, והציע אותם למכירה כשעונים מזוייפים, בעמודי הפייסבוק והאינסטגרם היעודיים שפתח לצורך כך, וזאת במחירים הנעים בין 500-1000 ₪. עבור השעונים המזוייפים שמכר, קיבל הנאשם מהרוכשים סך של כ-20,000 ₪. כמו כן, הודה הנאשם, כי ביום 13.8.2015, החזיק בביתו 21 שעונים מזוייפים, וניסה למכור שעון מזויף בפתח ביתו לשוטר שהתחזה לקונה.
3. במסגרת הסדר טיעון שגובש בין הצדדים, הוסכם שהנאשם ישלח לתסקיר שירות המבחן, ובמידה והמלצת שירות המבחן תהיה חיובית לעניין אי ההרשעה, תסכים המאשימה כי ייקבע שהנאשם ביצע את העבירה אבל לא יורשע, ויושתו עליו שעות של"צ.
4. שירות המבחן ערך תסקיר בגינו של הנאשם, וממנו עולה, כי הנאשם הינו בן 21, רווק, עלה לישראל בגיל שנתיים מברה"מ עם אימו ואחיו, ומתגורר כעת באשקלון יחד עם אימו.

הנאשם נעדר עבר פלילי, סיים בית ספר תיכון בהצטיינות, ניגן אורגן בקונסרבטוריון, וכעת הינו סטודנט שנה ג' בפקולטה להנדסת תכנה, במכללת "סמי שמעון" בב"ש. במסגרת העתודה האקדמית של צה"ל. נמסר,

שהנאשם מעולם לא הכיר את אביו, ולאורך השנים, מאז עלייתם ארצה, המשפחה חוותה קושי כלכלי. עקב כך, נאלץ הנאשם לעבוד מגיל צעיר על מנת להרוויח את מחייתו, וכן לעזור לאימו. כעת, בנוסף ללימודיו האקדמיים, עובד הנאשם כמתדלק בתחנת דלק, ומסייע לאמו בכלכלת הבית.

5. לעניין ביצוע העבירה צוין, כי הנאשם ביצע את העבירות בסמוך להתחלת לימודיו, ומאחר ומדובר בלימודים תובעניים, במיוחד בשנים הראשונות, התקשה הנאשם לשלב בין לימודים ועבודה, ולכן חיפש אחר רווח כספי מהיר. בהקשר זה העריך שירות המבחן, כי הנאשם נקט במציאת פתרון מהיר וקל להשגת רווח כספי בתקופה בה חש עומס ולחץ, והתקשה לבחון אפשרויות נוספות.

6. שירות המבחן התרשם, שהנאשם הביע צער וחרטה על מעשיו, חש בושה ואשמה סביב ביצוע העבירות, נטל אחריות על מעשיו, ומכה על חטא על קיצור הדרך שעשה, כדי לפרנס את עצמו ואת אימו.

7. שירות המבחן ציין בהערכתו את סיכויי השיקום, כי הנאשם מנהל אורח חיים נורמטיבי, מתפרנס, מאז ביצוע העבירות ועד היום, באופן חוקי ובעל שאיפות והישגים בחייו.

על יסוד האמור, המליץ שירות המבחן על אי הרשעת הנאשם, בכפוף לעמידתו בצו שירות לתועלת הציבור כענישה חינוכית וקונקרטי, ובפרט על מנת שלא לחסום את דרכו של הנאשם בפני תפקידים מסווגים בצה"ל, ובפני קבלת אפשרויות תעסוקה שונות בעתיד.

8. בשלב הטיעונים לעונש, הודיעה ב"כ המאשימה, כי לאור המלצת שירות המבחן להימנע מהרשעה, היא מבקשת כי בית המשפט יאמץ את הסדר הטיעון שהושג בין הצדדים.

9. בהתאם להסדר בין הצדדים אני קובע שהנאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו בכתב האישום, ונמנע מהרשעתו.

ההלכה המנחה בעניין הימנעות מהרשעה נקבעה בע"פ 2083/96 **תמר כתב נ' מדינת ישראל**, פד"י נב(3) 337 (1997), שם קבע בית המשפט העליון מפי כב' השופט (בדימוס) ד' דורנר, כך (עמ' 342-343 לפסה"ד):

"הימנעות מהרשעה אפשרית אפוא בהצטבר שני גורמים: ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים המפורטים לעיל.

...

יוצאים מכלל זה אותם מקרים חריגים שבהם הצטברות הנסיבות הקשורות בנאשם ובעבירה שעבר מצדיקה שלא להטביע בנאשם אות קלון של פליליות."

כב' המשנה לנשיא (בדימוס) ש' לוין, בדעת יחיד, הוסיף את הדברים הבאים (ר' עמ' 344 לפסה"ד):

"הזמנו את גב' פלאי, ראש שירות המבחן לטעון לפנינו; גב' פלאי הציגה לפנינו את שיקולי השירות להמליץ על שירות לתועלת הציבור ללא הרשעה, שהם בעיקרם שיקולי שיקום: א) האם מדובר בעבירה ראשונה או יחידה של הנאשם; ב) מהי חומרת העבירה והנסיבות שבהן בוצעה; ג) מעמדו ותפקידו של הנאשם והקשר בין העבירה למעמד ולתפקיד; ד) מידת הפגיעה של העבירה באחרים; ה) הסבירות שהנאשם יעבור עבירות נוספות; ו) האם ביצוע העבירה על-ידי הנאשם משקף דפוס של התנהגות כרונית, או המדובר בהתנהגות מקרית; ז) יחסו של הנאשם לעבירה, האם נוטל הוא אחריות לביצועה, האם הוא מתחרט עליה; ח) משמעות ההרשעה על הדימוי העצמי של הנאשם; ט) השפעת ההרשעה על תחומי פעילותו של הנאשם. שיקולים אלה, בלי שיהיו ממצים, מקובלים עליו כאחד הגורמים שיש להביאם בחשבון בהחלטה בדבר תוצאות ההרשעה. מנגד, קיימים גם שיקולים שבאינטרס הציבור ששמים את הדגש על חומרת העבירה ונסיבותיה (גורם שגם שירות המבחן אינו מתעלם ממנו) ועל האפקט הציבורי של ההרשעה. הכלל הוא שיש להרשיע נאשם שעבר עבירה, ומי שטוען את ההפך שומה עליו לשכנע את בית-המשפט ששיקולי השיקום גוברים במקרה האינדיווידואלי על השיקולים שבאינטרס הציבורי: ע"פ 2513/96, 3467 מדינת ישראל נ' שמש ואח', פ"ד נ(3) 682."

10. יישום הלכה זו לענייננו, בכל הקשור בשיקולי השיקום, מוביל להשקפתי למסקנה, כי את רובם ככולם יש לזקוף לצד הזכות של הנאשם.

א. מדובר בעבירה ראשונה של הנאשם, ומאז ביצועה הוא לא נחשד בביצוע עבירה נוספת.

ב. העבירות שהודה הנאשם בביצוען, מבלי שיהא בכך כדי להמעיט מחומרת המעשים, ניכר כי בוצעו תוך הפעלת שיקול דעת פזיז, וזאת מתוך דאגה לפרנסת הבית.

ג. הנאשם הינו בחור צעיר, בתחילת דרכו בחייו הבוגרים, נעדר דפוסים עברייניים, מנהל אורח חיים נורמטיבי ובעל שאיפות והישגים לעתיד. הנאשם עובד מזה זמן באופן חוקי, במקביל ללימודי הנדסה, ונמצא לפני גיוסו לצה"ל. שירות המבחן התרשם כי, לאור החרטה והצער שהביע מעצם ביצוע העבירות, ספק אם יחזור לדרך זו אי פעם ועל כן קיים סיכוי ממשי לשיקומו בעתיד.

ד. הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, לפיו לא ניסה לרמות אף אחד, אלא הציג את השעונים כשעונים מזוייפים ולא כמקוריים, ולכן מידת הפגיעה באחרים לא גבוהה.

ה. הנאשם נטל אחריות על מעשיו, הודה בביצוע העבירות המיוחסות לו, ונראה כי למד את הלקח.

ו. שירות המבחן התרשם, כי הרשעתו של הנאשם תסב לו נזק גדול, הן בקידומו הצבאי לכשיתגייס והן בחייו המקצועיים.

11. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים, וכשלנגד עיני הפגיעה הקונקרטיה האפשרית בנאשם; עברו הנקי של

הנאשם; הסיכוי הממשי לשיקומו בשים לב לדרך בה הוא הולך מבחינה אקדמית, והשפעתה על השתלבותו בצה"ל; העובדה שלא נחשד בביצוע עבירה נוספת מאז ביצוע העבירות בהן הודה; ובשים לב לכך שהנאשם מבין את חומרת העבירות ומביע צער וחרטה על עצם ביצוען, הרי שאני נותן משקל מכריע לשיקולי השיקום של הנאשם ומורה על אי הרשעתו.

12. בהתאם להמלצת שירות המבחן וכמוסכם על הצדדים, אני קובע כי הנאשם יבצע 180 שעות שירות לתועלת הציבור, בבית הספר "אורט אדיבי" באשקלון, בתפקיד תגבורים במתמטיקה ואנגלית, וזאת בהתאם לתוכנית שיתווה שירות המבחן.

הנאשם יחל בתכנית השל"צ במועד שיקבע שירות המבחן אך לא יאוחר מיום 10.9.2017.

תשומת לב שירות המבחן לדרכי ההתקשרות עם הנאשם בטלפון הנאשם: 052-5703267, ש"י עגנון 34/9 אשקלון או עם בא כוחו עו"ד פצ'בסקי בטלפון נייד 050-6989996.

13. מובהר לנאשם, כי היה ולא יבצע את צו השל"צ, ניתן יהיה להפקיעו, להרשיעו ולגזור את דינו.

14. בנוסף, הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך של 10,000 ₪, ובגידרה יתחייב להימנע מלעבור עבירות לפי פקודת סימני מסחר, וזאת למשך שנתיים מהיום.

יובהר לנאשם, כי עליו לחתום על ההתחייבות עד ליום 3.8.2017 במזכירות בית המשפט, שאם לא יעשה כן, ניתן יהא לבקש את מאסרו.

המזכירות תודיע בדחיפות לצדדים ותסגור את התיק.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ה תמוז
תשע"ז, 19.7.2017
הצדדים.

יהודה ליבליין, שופט